

strzeni kosmicznej. W części poświęconej zanieczyszczeniu świetlnemu poruszano nie tylko tematy związane z astronomicznym zanieczyszczeniem świetlnym, ale także tematy pokrewne, jak problem zaświecania okolicy czy ekonomiczne efekty zanieczyszczenia świetlnego.

W latach 90. XX w. astronomiczne aspekty zagadnienia były już powszechnie zauważane. W 1992 r. w Paryżu, na kongresie UNESCO, zwrócono uwagę na zjawisko nadmiernej emisji światła. Jednocześnie stwierdzono, że aż 30% energii elektrycznej wykorzystywanej do oświetlenia miast jest marnowane w postaci zanieczyszczenia świetlnego — niekontrolowanej emisji światła do góry.

Kolejna dyskusja na temat zanieczyszczenia świetlnego (a także radiowego i zaśmiecania przestrzeni kosmicznej), „Preserving the Astronomical Windows”, odbyła się w 1997 r., w ramach 23. Walnego Zebrania Międzynarodowej Unii Astronomicznej w Kioto. Oprócz problemów czysto astronomicznych (obserwacyjnych), zwrócono również uwagę na techniczne i ekonomiczne aspekty zanieczyszczenia świetlnego.

Uczestnicy Walnego Zebrania ogłosili wówczas „Rezolucję o Ochronie Nocnego Nieba” w następującym brzmieniu: „Zważywszy na ponawiające się co jakiś czas propozycje umieszczania jasných obiektów na orbicie wokółziemskiej [...] oraz zważywszy, że nocne niebo jest dziedzictwem ludzkości, które powinno być zachowane w stanie nietkniętym [...] należy podjąć środki zapewniające, że nocne niebo będzie miało nie mniejszą opiekę, niż obiekty światowego dziedzictwa kulturowego na Ziemi”.

Ostatnie organizowane przez Międzynarodową Unię Astronomiczną spotkanie poświęcone w całości tej tematyce (w ramach 3. Konferencji Narodów Zjednoczonych na temat Eksploatacji i Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Poziemskiej — UNISPACE III) odbyło się w roku 1999 w Wiedniu. Część wystąpień poświęcona była technicznym metodom ograniczania zanieczyszczenia świetlnego, a także rezultatom pomiarów zanieczyszczenia świetlnego w różnych rejonach świata.

W kolejnych latach problem zanieczyszczenia świetlnego był omawiany w coraz szerszych kregach. Począwszy od 2000 r. corocznie organizowane są Europejskie Sympozja Ciemnego Nieba, w ramach których omawiane są różne aspekty zagadnienia, w tym również ekologiczne.

W roku 2001 powstał w Thiene we Włoszech Instytut Nauki i Techniki Zanieczyszczenia Świetlnego (Istituto di Scienza e Tecnologia dell'Inquinamento Luminoso — ISTIL — występujący też pod nazwą Light Pollution Science and Technology Institute), mający z jednej strony podobne zadania edukacyjne i społeczne, co IDA, z drugiej jednak strony pomyślany jako instytucja badawcza, poszukująca nowych technik pomiaru zanieczyszczenia świetlnego. W ramach Instytutu utworzono Laboratorium Fotometrii i Radiometrii Zanieczyszczenia Świetlnego (Laboratory of Photometry and Radiometry of Light Pollution — LPLAB), które zajmuje się konstruowaniem i badaniem przyrządów przeznaczonych do pomiaru zanieczyszczenia świetlnego. Instytut ten był w roku 2002 współorganizatorem (wraz z IDA) regionalnej konferencji „Light pollution and the protection of the night environment. Venice: Let's save the night”.

W lutym 2002 r. na konferencji zorganizowanej w Los Angeles przez The Urban Wildlands Group and UCLA Institute of the Environment pod tytułem „Ecological Consequences of Artificial Night Lighting” podsumowano ekologiczne efekty zanieczyszczenia świetlnego. Efektem tej konferencji była publikacja pracy zbiorowej *Ecological Consequences of Artificial Night Lighting*, w której zebrano dotychczasową wiedzę na temat wpływu zanieczyszczenia świetlnego na organizmy żywe.

W kwietniu 2007 odbyła się na kanaryjskiej wyspie La Palma interdyscyplinarna Międzynarodowa Konferencja w Obrobie Jakości Nocnego Nieba i Prawa do Obserwacji Gwiazd (International Conference in Defence of the Quality of the Night Sky and the Right to Observe the Stars), która obejmowała takie działy tematyczne, jak: „Rola gwiazd w kulturze ludzkiej”, „Środowiska nocne, bioróżnorodność i zrównoważony rozwój”, „Prawo do światła gwiazd”, „Inteligentne oświetlenie